

ਸੇਧਕਾਰੀ ਸਿਵਲ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਠਾਨਕੋਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ,—ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 361

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ- ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾ-ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਹੱਦ- ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ—ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਅਭਿਆਸ—ਅਪੀਲ—ਕੀ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਇਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੇਠਲੀ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ, ਉਲਟਾ, ਸਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੱਤਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ 1 ਅਗਸਤ, 1955 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਲਾਲ, ਹੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੇ 15 ਮਾਰਚ, 1955 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਵਾਜਬ ਕਿਰਾਇਆ 1 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ.ਆਰ. ਪੁੰਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.- ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ 1. ਰੇ. ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਈਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੇਮ ਇੱਕ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਹੈ, ਨੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਤੁਰੰਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਕੋਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਆਏ ਹਨ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ, *ਓਕਾਸਾ ਬਨਾਮ ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1) ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਟ ਸੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਭ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜਾਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ, ਇਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੀਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਥੋਮਸਨ ਐਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਸ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3,152 ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦਾ ਮਤਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਦਾ ਮਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਏਜੰਟਾਂ ਜਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।“

ਦੂਜਾ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਠਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੱਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਕੋਲ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥ ਜਾਪਦਾ

ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ, ਉਲਟਾ, ਸਹੀ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਘਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਮਾਰਬਰੀ ਬਨਾਮ ਮੈਡੀਸਨ* (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵੱਖਰੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 14 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਲਾਹ. 388

(1) 2 ਵਕੀਲ ਐਡੀਸ਼ਨ 60

Atul Sharma

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।